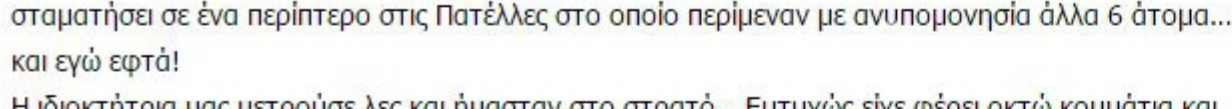

- 116

Τώρα κατάλαβα τι ήθελε να πει ο προηγούμενος... Πήρα σβάρνα όλα τα περίπτερα αλλά... μάταια! Μετά από κανένα μισάωρο «κουτουλάω» στο δρόμο το φορητάκι της εταιρείας που μοιράζει τις ενημερώσεις. Οκνηρά τι νύχτω είπα από μέσα μου και το πόσα στο κατάστημα. Μετά από 3 λεπτά είχε

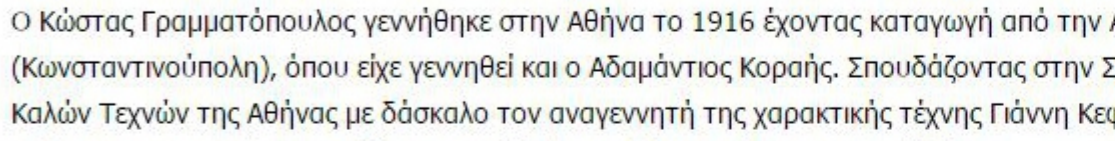

- Τέτοιο πράμα με αυτό που συμβαίνει με το αλφαβητάριο δεν μου έχει ξανατύχει, μου είπε η

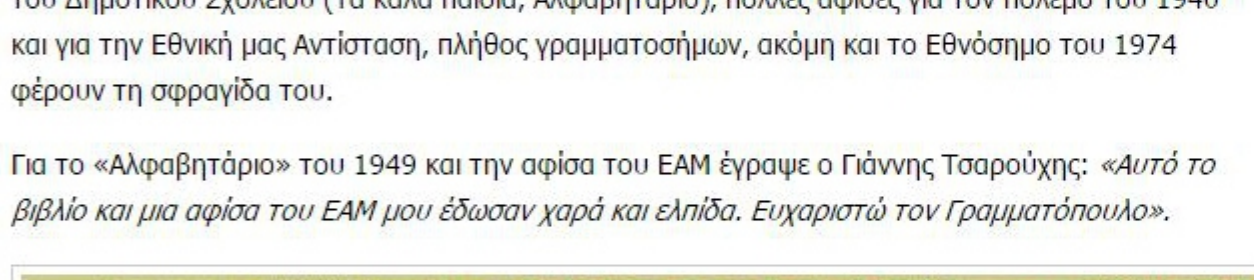
Και εμένα έκανα να τις πω. Να φανταστείτε τα 2 πρώτα μας τα βρήκαν συγγενείς σε χωριά της

Και επειδή θεωρώ ότι αυτό το υπέροχο αλφαβητάριο χρωσταίει πολλά στον Κώστα Γραμματόπουλο...

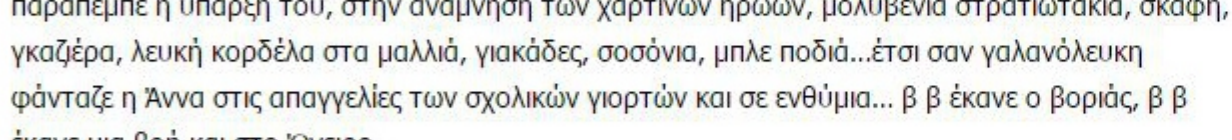
Και επειδή θεωρώ ότι αυτό το υπέροχο αλφαβητάριο χρωστάει πολλά στον Κώστα Γραμματόπουλο
βρήκα 2-3 κείμενα γι' αυτόν και σας τα στέλνω.

Ο ελληνιστικός πόλεμος ήταν μια αφορμή για την λαϊκή αναγνώριση της χαρακτηριστικής τέχνης με ασήνες σπουδαίων χαρακτών να απεικονίζονται στους Έλληνες, περιλαμβάνοντας συνθήματα υποστήριξης των στρατιωτών στο μέτωπο.

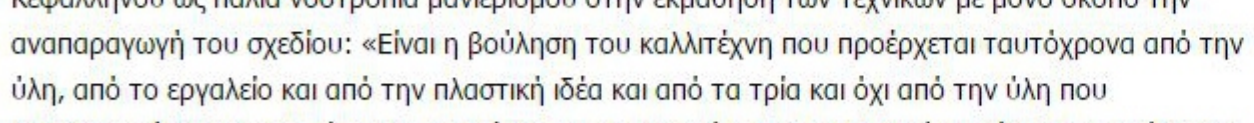
αλφαβητάριο

Με τον θάνατο του Γιάννη Κεφαλληνού το 1957, την έδρα της χαρακτηριστικής αναλαμβάνει το 1959 ο

Με τον θάνατο του Γιάννη Κεφαλληνίου το 1937, την ώρα της χαρισματικής ανακάλυψης το 1935 ο Κώστας Γραμματόπουλος και παραμένει ως το 1985, συμπαρασύροντας και τις εναισθησίες του παραδοσιακού εκτυπωτικού μέσου.

σκι

της παλις νοστοργίας... Η φιλοδοξία μου ήταν να τους κάνω να μην υποστούν αυτό που υπέστην ενώ εις πολλά χρόνια. Εκείνο που θέλησα ήταν να ελευθερώσω τους μαθητές μου. Να τους δώσω να καταλάβουν ότι σε κάθε ύλη θα θα επιλέγωμαι, θα πρέπει να εκφράζονται σ' αυτή την ύλη, και όχι μ' αυτή την ύλη, να απολαμβάνουν μία άλλη ύλη. Μετά από αυτό, ζωγραφίζω χάρτα – πόλη, το μισό χρόνο ζωγραφίζω. Ξωγραφίζω δύο εβδομάδες για να κάνουν μια εβδομάδα χαρακτηρισκή. Κ. Γ.

μαθησιακές φωνητικές και γραμμικές των πρώτων τεχνικών (οι πρώτοι μαθητές, οι οποίοι έλαβαν τη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση) και καταπορεύοντάς τα στην αυτόνομη έκφραση της χαρακτηριστικής. Κατάργησε με τις εγχώριες χαρδές του τα όρια ζωγραφικής και χαρακτηριστικής και με την τεχνική του, αντί να κρατά το χρώμα του χαρτί, να ενοπλοποιεί λευκή πλάκα πάνω στη χάρδρα για να δώσει φως με το λευκό χρώμα την μετάλλαξη σε είδος διακοσμητικό και χαρά του εμπορίου.

Ας αναζητήσουμε την νέα γενιά να δηρονοήσουν στα ηλεκτρονικά πλέκα και τις διδάξεις του δάσκαλου της ΔΣΤΚ Μπαρούλη Γεωργίου, *επί της συντήρησης του και της υποστήριξης νέου*

Η ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΕΛΓΟ

Ο Κώστας Γραμματόπουλος το 1916 γεννήθηκε στην Αθήνα. Έδωσε εξετάσεις στην ΑΣΚΤ το 1934 με την επιθυμία να σπουδάσει ζωγράφο στον Αργιρό – δεν μπορούσε, εργαζόταν, πήγαινε αγόμενα και το μόνο εραστήριο που λειτουργούσε ήταν της χαρακτηριστικής του Κεραλληνίου.

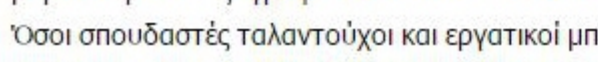
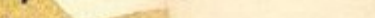
Ο Γραμματόπουλος δεν είχε σκοπό να πάψει να ζωγραφίζει, άρχισε να κάνει χαρτακιτή για τις

εικονογραφήσεις των βιβλίων, προσπαθούσε να βρει καιρό να ζωγραφίσει, αλλά αυτό ήταν δύσκολο: «Δηλαδή, δεν ζούσα από την καθαρή τέχνη μου, αλλά έκανα μια σχεδόν εφαρμοσμένη τέχνη, την τέχνη του βιβλίου, για να ζήσω» Κ. Γ.

Το 1954 με υποτροφία φεύγει για το Παρίσι όπου συνεχίζει τις σπουδές του στη ζωγραφική, χαρακτηριστική, ξυλογραφία, χαλκογραφία και γραφικές τέχνες στις Ecole des Beaux-Arts, Ecole Estienne

χαρακτητική, φιλοσοφία, χαλκογραφία και γραφικές τέχνες στις Ecole des Beaux-Arts, Ecole Estienne και Ecole d'Arts et Metiers.

Ε ἔλα

Υπό σπουδαστές τσαντουχοί και εργατικοί μπήκαν στο εργαστήρι της χαρτίκινης που οίημεύα, προχώρησαν με την εργασία τους. «Καλλιτέχνης», τους έλεγα, είναι κανείς από τη στιγμή που θα πιάσει το μολύβι στα χέρια του, και σπουδαστής μέχρι το τέλος της ζωής του» Κ.Γ.

Βραβεύθηκε με το Α΄ βραβείο στην Μπιενάλε Βενετίας το 1968, το Χρυσό Μετάλλιο στην Μπιενάλε Φλωρεντίας το 1972 και έχει πάρει μέρος στις διεθνείς εκθέσεις, Αλεξάνδρειας, Λουγκάνο,

Φωτεινής το 1972 και έχει πάρει μέρος στις Ολυμπιακές εκδηλώσεις, Αμερικανικά, Ρωσικά, Λουισιάνας, Σάο Πάολο, Τόκιο, Νέας Υόρκης, ενώ έκθεση των έργων του έγινε στην Εθνική Πινακοθήκη το 1995.